

Pressen skrev...

Bogen burde aldrig have været udgivet, mest for Forfatterens egen Skyld. Der er nemlig Talent i den: et frisk Blik på Naturen, nogen Sans for Tonefaldet i en Samtale og en vis Uforknythed i Livsanskuelse. Men hvor Råt er det hele, hvor ugæret, hvor formålsløst.”
”Og dette benløse Produkt, denne umodne Studenterhavre kalder han – ret uforskammet og meget pretentiøst – for ”Danskere”. (...) Bogens fremkomst tjener da hverken det Nordiske Forlag eller Hr. Jensens Muligheder til Opmuntring”.

Illustreret Tidende (Poul Christensen)

...Hertil kommer at Sproget er usoigneret, og at der end ikke gøres Tilløb til at skrive en sammenhængende Fortælling”.

Politiken (Poul Levin)

... Journalisten lurer på Hr. Johannes Jensen.
Aftenbladet (Herman Bang)

*Han er født Skribent og han er selvstændig Skribent
(...) en Arvtager af Prosaen.*

Tiden (Johannes Jørgensen)

Johannes V. Jensens debutbog får forbeholdne anmeldelser, ikke mindst for sin provokerende og direkte tone. Mest positiv er Jensens store forbillede Johannes Jørgensen, der bag bogens kynisme og tristesse ser en forfatter med stor sandhedskærlighed.

DANSKERE

Pressen skrev...

Men ogsaa den ene af Bogens Hovedskikkelser, den før nævnte fremragende moderne Forfatter Vally Storm, staar lyslevende. Thit Jensen har virkelig forstaaet at overbevise om hans Genialitet, givet dette sprængte Genis uhyggelige Udviklingshistorie, ganske vist i Stumper og Stykker, men ud fra et saa grundigt Kendskab, med et saa dybt Indsyn, at Billedet i al sin Ufærdighed bliver uglemmeligt. Og den blodige Ironi virker saa meget dybere, fordi den vælder af mishandlet Kærligheds Had.

Samfundet (Valdemar Rørdam)

Den nye Familiehistorie er et Slags Sidestykke til Agnes Henningsens og andre Nutidsforfatterinders Skildringer fra Kjøbenhavns Pensionats- og Boheme-Liv. Men man har overalt en behagelig Følelse af, at baade Tiden er skredet frem, og at paagældende Forf. selv har arbejdet sig ud af Suppedasen.

Fortællingen virker ikke meget ny eller overraskende. Trods den ret livlige Fortælleevne gør Forf. heller ikke noget særlig betydende Indtryk. Men de sikkert veltrufne Interiører fra Hovedstadens forskellige Kredse har baade aktuel og samfundssatirisk Interesse.

Dannebrog

Anmeldelserne af Familien Storm er overvejende positive. De fremhæver naturligvis især forfatterindens satiriske tæft. En konservativ kritiker bifalder ogsaa bogens opgør med det han kalder "Modernismens æstetiserende Slaphed".

FAMILIEN STORM

Pressen skrev...

Hvad Sproget betyder, forstår Johannes V. Jensen til Bunds. Hans lille Bog "Forårets Død" er lutter små, faste Billeder, Farve, Duft, Liv, men så hidsigt og hurtigt skiftende, at man føler sig ganske arm, trods den hele Overdådighed,- det er som en hvirvlende Springdans, der er forbi bedst som den er begyndt. (...)

Der er adskilligt at indvende mod "Forårets Død", meget, der trænger til Forsoning. De små, hurtige, lette, sikre Begivenheder griber om hinanden uden at danne nogen Helt. (...) Helten, midtpunktet i Bogen, er ikke noget Midtpunkt, uden for så vidt, at det er ham, der opleve det hele.

Illustreret Tidende (Viggo Stuckenberg)

Johannes V. Jensen søger i sin Stil de sanselige Udtryk der griber fat om Tingene som med en Jerntang, så de ordentlig hviner og vander sig ved det. Han maler med Sprogets sværeste og særeste Ord. Han har en mærkelig Evne til at indpuste Sjæl i det Livløse og sprætte Sjælen ud af det Levende. Derfor ligger Middelalderen så godt for ham. Den moderne Maskinalder ligger måske endnu bedre.

Social Demokraten (C.E)

Forårets død får begejstrede ord med på vejen fra Social Demokraten, der i skrivende stund også bringer Jensens reportager fra verdensudstillingen i Paris. Også forfatteren Viggo Stuckenberg er glad for bogen, omend han mangler den traditionelle udviklingsromans faste omdrejningspunkt.

FORÅRETS DØD

Pressen skrev...

Der er noget raffineret primitivt i hans Forkærlighed for det blodtørstige og ondskabsfulde, det mørke og uhyggelige. Der er en stærk Fantasi og en sær Stemning i disse Himmerlandshistorier, der er malende Ord, udmærkede Beskrivelser, og der er i Skildringen af det umenneskelige og hårdhjertede en kold Hånd som virker endnu mere oprørende på Læseren, end om Forfatteren tog direkte del i sine Personers Skæbne.

Social Demokraten

For den unge Forfatter er denne Bog et vundet Slag, som muligt varsler om mange Sejre.

Dannebrog

Det er overordentligt vanskeligt endnu at stille dette unge uforknytte Menneskes Horoskop. Han skrev en rå Bog, "Danskere", der viste at han havde læst Herman Bang. Han skrev en forvrøvlet, skabagtig Bog, "Einar Elkær", der godtgjorde at han aldeles savnede Selvkritik (...) Og nu har han udsendt nogle Hjemstavnsnoveller, "Himmerlandsfolk", som bærer Vidne om en brutal Kraft, der måske med Tiden kan omsættes i kunstnerisk Energi, men som tillige er blandet med en Hang til Uhygge og Råhed, der ofte grænser til Perversitet.

Næstved Tidende

Himmerlandsfolk er Jensens tredie bog. Den adskiller sig markant fra de to første studenterromaner. Anmelderne er overvejende positive, omend den barske og lidenskabsløse tone i fortællingerne falder nogen læsere for brystet.

HIMMERLANDSFOLK

Pressen skrev...

[Martyrium] ...rummer mange Menneskeskæbner, forskellige Anskuelse, Dommen over flere Samfundsforhold. Dog træder der frem af Bogens Mangfoldighed en enkelt Skikkelse - en Kvinde, hvis Væsen er Kraft, Vilje og sund Levedygtighed, men som kommer ud af sin Bane, fordi hendes erotiske Instinkt er usikkert og vildleder hende, og som langsomt slides op i Samlivet med en Mand, der efterhaanden ødelægges og forraaes i Drukkenskab, men overfor hvem hun staar retsløs, fordi Ægteskabslovenes Uretfærdighed slaar hende alle Vaaben af Hænder og spærrer hende alle Udveje til Fremgang for sig, sine Børn og sit Hjem.

Kvinden og Samfundet (Gudrun Dal)

Thit Jensen er i besiddelse af en Harmes, Indignation og retfærdig Vrede. Hun hører ikke til de Damer der skriver for at skrive, men hun skriver for at kæmpe.

Thit Jensens Samfundsroman "Martyrium" bør læses!

Demokraten (Foma)

Anmeldelserne af Martyrium hæftede sig ved den indignation, der lå bag romanens skildring, og i Politiken blev Thit Jensen sammenlignet med Amalie Skram. Også arbejderaviserne var positiv. Nok ikke mindst fordi bogen påpegede de sociale uretfærdigheder, som alle kvinder levede med.

MARTYRIUM

Pressen skrev...

Frøken Thit Jensens Debutarbejde er gennemgående kvikt og livligt skrevet, og har - i modsætning til de fleste andre moderne Damefortællinger - en bestemt, klart udtalt Tendens, en hævden af Viljens og Karakterstyrkens Betydning i Livet, i modsætning til den blotte Begavelse forbunden med veg Holdningsløshed. ...alt i alt er "To Søstre" et ganske talentfuldt Debutarbejde.

Nationaltidende (Frederik Bauditz)

Det er en god Bog, og sikkert er det ikke for meget sagt om den, at den er en betydelig Bog og at den har en Mission. Der er en Klarhed i hendes Fremstillingsmåde, en Kvikhed og en Lethed i Replikskiftet, en forbløffende Anskuelighed i de forskellige Situationer, der kendetegner hende som den vordende dramatiske Forfatter.

Husmoderens Blad (Sophie Hjorten)

Meget i Bogen er uklart. Man forstår ikke de to Søstres Forhold til hinanden. Her brister Forfatterindens Logik, og man vilde have ønsket, at hun havde Mandens Evne til at tænke en Tanke helt igennem...

Vort Land

To Søstres litterære portrætmaleri faldt i god jord hos især konservative blades anmeldere. Bogens vægt på, hvordan menneskets egen vilje og personlighed var afgørende for at kunne realisere et godt liv faldt fint i tråd med en traditionel borgerlig tankegang.

TO SØSTRE